

Kjære Statsråd,

Det gir god avkastning med investering i forskerutdanning i landets tyngste grunnforskingsmiljøer!

Jeg tenker på realfagene, spesielt ved UiO. Det er mange eksempler på at utdanning og forskning som er tungt i disiplin nettopp har et fortrinn når trendene endrer seg, som i dag, når feks. forskningsfokus flyttes fra petroleum til fornybare energikilder. Forskning med hovedfokus på disiplinene kan bidra sterkt til et nasjonalt lag og i samspill feks. ved det mer teknologiske miljøet ved NTNU. En akse gjennom et styrket samarbeid mellom UiO og NTNU kan føre lenger enn om institusjonene organiserer forskningen hver for seg.

En viktig forskningsfinansiering skjer for tiden gjennom sentere (SFFer, SFier ol). Man bør ikke utelukkende satse på store forskerceller. Mindre satsninger som Strategiske Programmer (SUP/SIP) kan aktivere gode, men små miljøer. Felles for store og små satsninger er at de rekrutterer unge forskere på bredt spekter. Siden talentet er lokalt er det viktig med finansiering på bredt spekter og på hoveddisipliner og faglige underdisipliner.

Finansiering gjennom landsdekkende virtuelle sentre er et annet finansielt stimuli. Se feks. slik organisering i Nederland, feks. Burger Centre.

I sum, det er mye å vinne på en økt aktivisering av landets grunnforskere, på bredt finansielt spekter. En styrket akse mellom UiO (som generelt scorer veldig godt) og NTNU (spesielt gode på teknologi) kan bety et løft for norsk forskning i naturvitenskap og teknologi.

Vennlig hilsen

John Grue, professor i hydrodynamikk, Matematisk institutt, UiO